

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Erős Levente ügyvéd (7621 Pécs, Városház köz 2.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Halmos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Halmos Péter ügyvéd 7621 Pécs, Mária utca 29.) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2010. január 2. napján kelt 11.P.21.118/2009/28. számú ítélete ellen a felperes által 34. és az I. rendű alperes által 33. sorszám alatt benyújtott fellebbezések folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a keresetet teljes egészében elutasítja.

A felperes által az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 60.000 (hatvanezer) forintra leszállítja és mellőzi az I. rendű alperes illetékben való marasztalását.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alpereseknek személyenként 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 72.000 (hetvenkettőezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. nyarától P., K. utca 26-28. szám alatt C. C. elnevezésű vendéglátó egységet üzemeltet, s az épület egészét pedig kultúrházként kívánja működtetni. A használatbavételi engedély kiadását követően több építésrendészeti eljárás volt folyamatban az ingatlan további építésével, illetőleg egyéb közigazgatásági

hatósági ellenőrzés, annak működtetésével kapcsolatban. Az eljárásokra tekintettel az I. rendű alperes, mint P. M.-i J. V. C. F.-je, illetőleg a II. rendű alperes, mint P. M.-i J. V. P. H. H. F.-nak vezetője sajtónyilatkozatot adott. Az I. rendű alperes 2009. augusztus 16-án a www.p.hu <<http://www.p.hu>> internetes oldalon, valamint a D. N. 2010. január 4-i számában, míg a II. rendű alperes a M. R. P.-i Körzeti Stúdiójának riport műsorában adott nyilatkozatot a felperes működésére vonatkozóan.

A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperesek nyilatkozatukkal a jó hírnevét megsértették, ezért kérte az alpereseket nyilatkozattal megfelelő elégtétel adására, valamint 100.000-100.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezni. A későbbiekben kártérítés iránti keresetét az I. rendű alperessel szemben további 100.000 forint nem vagyoni kár és 100.000 forint vagyoni kár megfizetése iránt felemelte.

Felperes 17. sorszámú beadványában P. M.-i J. V. P. H. Hatósági Osztályának több alkalmazottjára kiterjesztette a keresetét III-VI. rendű alperesekig és az ő magatartásukkal összefüggésben, a VII. rendű alperesként megjelölt, P. M.-i J. V. Ö.-át 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni. Keresetétől velük szemben 28. sorszámú iratában elállt és ebben a részében az elsőfokú bíróság a pert a 28/I. sorszámú végzésével megszüntette.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes a www.p.hu <<http://www.p.hu>> internetes oldalon 2009. augusztus 16-án tett nyilatkozatával a felperes jó hírnevéhez fűződő személyiségi jogát megsértette. Kötelezte a felperest 96.000 forint, az I. rendű alperest pedig 21.000 forint eljárási illeték megfizetésére az állam javára és a felperest marasztalta az I-II. rendű alperesek javára perköltségben.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes eljárását nem találta jogsértőnek, míg az I. rendű alperes tekintetében a jogsértés tényét megállapította, azonban megállapította azt is, hogy az I. rendű alperes, mint P. M.-i J. V.C. F.-je munkaviszonya keretében nyilatkozott, így kártérítésre nem ő, hanem munkáltatója lenne kötelezhető, ezért a kártérítésre irányuló felperesi igényt teljes egészében elutasította.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása iránt a felperes és az I. rendű alperes fellebbezett. A felperes keresetének hiánytalan teljesítését kérte, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lehetőségét is felvetette, mert álláspontja szerint a jogi képviselő nélkül eljáró felperesi képviselőt az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta a bizonyítási kötelezettségéről.

Az I. rendű alperes az ítélet részbeni megváltoztatását és a vele szemben előterjesztett kereset teljes elutasítását kérte.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése alaptalan, az I. rendű alperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbíráláshoz szükséges részében a tényállást helyesen állapította meg, abból azonban téves jogi következtetést levonva hozta meg az érdemi döntését.

I. rendű alperes, mint P. M.-i J. V. Közgyűlésének Címzetes Főjegyzője, a II. rendű alperes pedig, mint P. M.-i J. V. P. H. Hatósági Főosztályának vezetője tett sajtónyilatkozatot. Az alperesek tehát nem magán személyekként, saját nevükben, hanem a munkáltatójuk tevékenységi körében, az adott közigazgatási jogviszonnyal kapcsolatban adtak interjút, s tették meg a felperes által sérelmezett kijelentéseket.

Egységesnek tekinthető a bírói gyakorlat (BH.2009/5.szám) abban a kérdésben, hogy ha a személyiségi jogsértést a jogi személy tevékenységi (feladat- és hatáskör) körében, a jogi személy nevében eljáró természetes személy magatartása valósítja meg azt a jogi személy magatartásának kell tekinteni, ezért a természetes személyt harmadik személlyel szemben - törvény eltérő rendelkezése hiányában - semmilyen polgári jogi felelősség nem terhelheti. Ez következik abból, hogy a jogi személy, mint absztrakt jogalany létének csakis akkor van polgári jogi értelme, ha a jogi személy tevékenységi körében kifejtett emberi magatartás a jogi személy magatartásának „számít”, azaz azt a jogi személynek kell betudni. Ez azt jelenti, hogy a jogi személy tevékenységi körében eljáró természetes személy (ember) magatartása - amely polgári jogi jogviszonyban joghatást válthat ki - a jogi személy magatartásának minősül, a joghatás a jogi személyre nézve áll be. Így tehát a jogi személy „cselekvősege” - sajátos természete folytán - mindig a tevékenységi körében és nevében eljáró természetes személyek magatartásának betudásán alapul, ugyanakkor a jogi személy tevékenységi körében és nevében eljáró természetes személy cselekvősege hiányzik, ezért a jogi személy mellett a természetes személy felelőssége nem állapítható meg.

Ez az elv a személyhez fűződő jogok védelme, illetve megsértése tekintetében is érvényesül, s nem csak - az elsőfokú bíróság által kifejtettek szerint - a kártérítés iránti igényt kell az alperesek munkáltatójával szemben érvényesíteni.

Tévedett a fentiek szerint az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű alperes terhére, aki, mint P. M.-i J. V. K.-nek Címzetes Főjegyzője tett sajtónyilatkozatot, a személyhez fűződő jog megsértésének tényét megállapította.

A kereset elutasítására vonatkozó döntés érdemben helyes, annak az elsőfokú ítéletben kifejtett indokait azonban a másodfokú bíróság mellőzi, s azt az alperesek perbeli legitimációjának hiányával, azaz azzal a ténnyel indokolja, hogy a felperes perbeli követelése az alperesekkel szemben nem érvényesíthető. Ebből az okból következően a felperes fellebbezése nyilvánvalóan nem volt teljesíthető, s nem állt

fenn olyan eljárási szabálysértés sem, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé.

A kifejtett indokokra tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján, fellebbezett részében, részben megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította.

Tévesnek találta a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet illeték fizetésére vonatkozó rendelkezését.

Tévesen tartalmazza az elsőfokú bíróság ítélete azt, hogy a felperes az I. és a II. rendű alperesekkel szemben érvényesített volna 1.000.000-1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés iránti igényt. Az I-II. rendű alperesekkel szemben ilyen keresete nem volt, csupán a VII. rendű alperesként megjelölt P. M.-i J.V. Ö. alperest kérte 1.000.000 forint kártérítés megfizetésére kötelezni a III-VI. rendű alperesek eljárásával okozott kár megtérítése címén. E kereseti kérelmétől azonban a felperes elállt és az elsőfokú bíróság a 28/I. sorszámú végzésével ebben a részében a pert megszüntette. Nem rendelkezett azonban a le nem rótt illeték megfizetéséről. A Pp. 253. §-ának (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték megfizetéséről.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 58.§-ának (2) bekezdése értelmében az illeték a peres eljárás illetékeinek 30%-a, ha az első tárgyalást követően a felperes keresetétől való elállása folytán szűnik meg a per. Erre tekintettel a felperes mérsékelt összegű, 18.000 forint eljárási illetéket köteles az államnak megfizetni az 1.000.000 forint kártérítés iránti keresetére vonatkozóan.

Az I-II. rendű alperesekkel szemben előterjesztett kártérítés iránti igény olyan összegű, hogy a lerovandó illeték alacsonyabb, mint a meg nem határozható pertárgyérték alapján az Itv.39.§-a (3) bekezdésének b) pontja alapján fizetendő - személyenként - 21.000 forint eljárási illeték, ezért a személyhez fűződő jog megsértése iránti kereset illetéke magában foglalja a kártérítés iránti kereset illetékét is. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a felperes által az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 60.000 forintra leszállította és mellőzte az I. rendű alperes illetékben való marasztalását.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, az I. rendű alperes fellebbezése sikeres, a másodfokú bíróság ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperesek javára a másodfokú eljárásban felmerült költség megfizetésére és a sikertelen fellebbezéssel felmerült illetéket is köteles az államnak megfizetni a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM.r. 13.§-ának (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Itv. 74.§-ának (3) bekezdésére.

Az alpereseket képviselő ügyvéd munkadíjának összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (3) és (5) bekezdése, valamint a 4/A.§-a alapján általános forgalmi adóval növelt összegben állapította meg.

P é c s , 2010. október 28.

dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, dr. Zóka Ferenc s.k. bíró